

[Aksel Larsen.]

var ovre, måtte Aksel Larsen forlade folketinget, og så måtte han stå på trappen og tage til hatten af respekt. Det fik han ikke lejlighed til. Det gik sådan med de spådomme, som det så ofte går, og derfor tager jeg det med sindsro, at man forsøger at spå os død nu. Vi skal nok klare os.

Så var der det spørgsmål om, at vi fik venstre, de konservative og de uafhængige til at springe. Jeg ved ikke af, at de er sprunget ved afstemningen om det dagsordensforslag, vi har stillet; men jeg kan huske, at der var engang, hvor vi, da ingen andre ville det, stillede forslag om, at den bundne opsparing ikke skulle opkræves, efter at vi først havde forsøgt at forhandle med regeringen, om vi ikke kunne stryge den første rate. Der er det rigtigt, at venstre, de konservative og de uafhængige stemte for vort ændringsforslag til lovforslaget fra regeringen. Men den slags forekommer — ja, jeg ved altså godt, at det er forargeligt, hvis den slags forekommer, hvorimod det er rosværdigt, hvis socialdemokratiet stemmer sammen med venstre, de konservative og de uafhængige, f. eks. når det drejer sig om militærbevillinger, kartoteker, omsætningsafgift eller noget lignende. Men sådan er der så meget. Når to gør det samme, er det som bekendt ikke altid det samme.

Det ærede medlem hr. Erik Eriksens skræmmepropaganda: det ærede medlem søger at tilskræmme sig og de konservative stemmer ved at sige, at ellers risikerer vi, at der kommer socialistisk flertal. Ja, jeg ved ikke, om det er det ærede medlem hr. Erik Eriksens originale opfindelse, jeg tvivler på det, for i det sidste par år har i hvert fald den radikale presse og de radikale ledere haft travlt med, hvor de kunne komme til orde, at sige til vælgerne: ved næste valg må I stemme radikalt, ikke på grund af vore dyder, ikke på grund af vort gode program, men fordi folkesocialisterne er nogen væmmelige nogen, og der er ingen andre, der kan redde landet fra folkesocialisterne, end det radikale venstre. Hvis der er nogen, der har lavet skræmmepropaganda, er det de radikale, og det gentog den højtærede handelsminister også her i formiddags. Han sagde det samme, at vil man undgå et sådant socialistisk flertal, skal

man stemme på de radikale. Jeg gratulerer i øvrigt den højtærede statsminister til, at hans parti er så begejstret for muligvis at få — hvad de altså ikke får — flertal sammen med det radikale venstre, som her ved undsiger socialismen for jeg ved ikke hvilken gang.

Nå, lad de radikale og venstremænd og de konservative og den højtærede statsminister gøre det, som Hans Hedtoft i sin tid betegnede som at ride socialistforskrækkelsens skamredne krikke. Vi kan jo mødes herinde efter valget, og så kan vi se, hvordan det gik!

Iver Poulsen: Nu har vi jo i eftermiddag fået en forsmag på de vælgermøder, den kommende tid vil byde på, og det kan være meget lærerigt navnlig for en gruppe, som ikke er gammel og veltrænet udi politikken. Der er vel ingen, der vil påstå, at de uafhængige og deres tanker har mødt sådan særlig velvilje her i folketinget, men nu vil jeg forsøge at skabe en vis goodwill for de uafhængige her i salen ved at anstrenge mig for at fatte mig i korthed.

Vi var glade for den højtærede statsministers klare bekræftelse af, at vor udenrigspolitik og forsvarspolitik er uforandret og som hidtil hvilende på de to grundfundamenter, som den hidtil har hvilet på, nemlig vort medlemskab i FN og vort medlemskab i NATO. Og vi er enige med regeringen om, at Danmark efter sin evne, så forholdsvis ringe den end måtte være, bør støtte bestræbelserne for en sammensmeltning af de to europæiske markedsdannelse, søge skranterne i den internationale handel reduceret mest muligt, søge EFTA-samarbejdet udbygget og styrket og ikke spare nogen anstrengelser i arbejdet for danske interesser inden for fællesmarkedet.

Vi deler også statsministerens beundring for den præstation, erhvervslivet har præsteret med hensyn til udbygning, modernisering og produktionsfremgang. Men det, vi har kritiseret, er, at der i en tid med fuld beskæftigelse, og hvor de internationale konjunkturer har været os gunstige, og hvor alle hjul har været i gang, ikke har været ført den økonomiske politik, der har muliggjort, at vi selv har kunnet opspare de nødvendige midler og den nødvendige valutareserve til imødegæelse af de sving-